

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní Mgr. Lenkou Havlíčkovou ve věci

žalobce: J. V., narozený X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Oldřichem Nejdlem
sídlem Valentinská 56/11, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, odbor správních činností a krajský
živnostenský úřad
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2024, č. j. KUUK/084858/2024/ZB,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2024, č. j. KUUK/084858/2024/ZB, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Děčín, odboru správních činností a obecního živnostenského úřadu (dále jen „Magistrát“) ze dne 3. 4. 2024, č. j. MDC/39230/2024, jímž byl žalobce uznán vinným z přestupku dle § 14 odst. 3 písm. c) zákona č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, (dále jen „z. p. s.“ či „shromažďovací zákon“), kterého se dopustil tím, že dne 19. 12. 2023 v čase kolem 12:08 v ulici Komenského v Děčíně jako svolatel shromáždění za zastavení umělých

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

potratů nezajistil na místě potřebný počet pořadatelů uvedených v písemném oznámení o konání o shromáždění, čímž jako svolatel shromáždění bez vážného důvodu nesplnil povinnost dle ustanovení § 6 odst. 5 písm. b) z. p. s.; a za tento přestupek mu byl uložen správní trest napomenutí. Žalobce současně požadoval přiznání náhrady nákladů řízení vůči žalovanému.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné, protože obsahuje nesprávné právní hodnocení věci. Žalobce má za to, že nebyla naplněna skutková podstata přestupku podle § 14 odst. 3 písm. c) z. p. s., když dle názoru žalobce k jejímu naplnění nepostačuje, že svolatel nezajistí nepřetržitou přítomnost tolika pořadatelů, kolik jich je v oznámení o konání shromáždění a že dostatečnost počtu přítomných pořadatelů je třeba poměřovat zejména se skutkovými okolnostmi probíhajícího shromáždění.
3. Dále žalobce namítal, že není oprávněn udílet pokyny třetím osobám, které se shromáždění neúčastní, ale pouze jeho účastníkům, a je proto vyloučeno, aby byl počet přítomných pořadatelů shledán nedostatečným, pokud bylo shromáždění složeno výlučně z pořadatelů. Potřebný počet pořadatelů, které měl žalobce zajistit, byl vyšší než počet všech účastníků včetně pořadatelů. Z povahy věci je tak vyloučeno, aby počet pořadatelů byl shledán nedostatečným, pokud bylo shromáždění složeno výlučně z pořadatelů a přítomnost více pořadatelů by na věci nemohla nic změnit.
4. Žalobce namítal, že úřadem nebyly stanoveny žádné podmínky konání shromáždění ve smyslu § 8 odst. 2 z. p. s., proto nelze svolateli až následně klást k tíži neplnění těchto podmínek. Svolatel navíc není oprávněn svými pokyny jakkoli omezovat svobodu pohybu třetích osob po veřejných prostranstvích, taková podmínka by proto byla právně neuskutečnitelná. Přítomnost jakéhokoli počtu pořadatelů by tedy nemohla zamezit přístupu žádné osoby k informačním panelům. Žalobce citoval ustanovení § 5 odst. 3 písm. c), § 6 odst. 5 písm. b) a § 14 odst. 3 písm. c) z. p. s. a uvedl, že je z nich zřejmé, že žalobce měl povinnost určit a zajistit takový počet pořadatelů starších 18 let, který by byl dostatečný s ohledem na podmínky, které zde byly v místě a čase shromáždění. Žalobce určil a zajistil tři pořadatele a za situace, kdy se do shromáždění aktivně nezapojili další účastníci a na místě nedocházelo ani k žádným konfliktům, nebylo nutné trvat na tom, aby všichni pořadatelé byli celou dobu na shromáždění přítomni. Vždy byl přítomen alespoň jeden pořadatel, který dohlížel na bezpečnost průchodu osob jdoucích kolem informačních panelů tvořících nedílnou součást shromáždění, případně na žádost vysvětloval účel shromáždění. Žalobce vytkl Magistrátu, že ve svém rozhodnutí neuvedl, že by pořadatelé byli oprávněni ukládat třetím osobám, které se shromáždění neúčastní, jakékoli závazné pokyny, či jim zamezovat přibližovat se k informačním panelům. K tomu uvedl, že oprávnění pořadatele ukládat pokyny se vztahuje výlučně na účastníky shromáždění. Dále žalobce uvedl, že jako svolatel shromáždění ani neměl povinnost ze zákona zajistit, aby se ohlášené shromáždění konalo.
5. Dále žalobce namítal, že akce konaná 19. 12. 2023 fakticky neměla charakter shromáždění, neboť esenciální náležitostí shromáždění je současná fyzická přítomnost alespoň dvou fyzických osob, což v daném případě splněno nebylo. Podle žalobce se jednalo o petiční akci ve smyslu § 4 odst. 1 zákona č. 85/1990 Sb., o právu petičním, k jejímuž konání není třeba žádné ohlášení či povolení orgánu veřejné moci. K tomu žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 11. 2015, č. j. 8As 39/2014-56, definující základní

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

charakteristicky shromáždění jako fyzickou přítomnost účastníků a jejich vzájemnou interakci v reálném čase a místě, a na další judikaturu Nejvyššího správního soudu.

Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Konstatoval, že v řízení bylo postupováno v souladu s platnými právními předpisy a že jak napadené rozhodnutí žalovaného, tak i rozhodnutí Magistrátu vycházejí ze spolehlivě zjištěného stavu věci. K jednotlivým žalobním bodům žalovaný uvedl, že se shodují s námitkami vznesenými v odvolání proti rozhodnutí Magistrátu, proto v rámci svého vyjádření odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí na stranách 6 a 7.

Posouzení věci soudem

7. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný vyslovili s tímto postupem souhlas.
8. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
9. Soud po přezkoumání skutkového i právního stavu věci a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o žalobě. Žalobce oznámil konání shromáždění v podání doručeném Magistrátu dne 13. 12. 2023. V textu podání i v předmětu datové zprávy výslovně uvedl, že oznamuje konání shromáždění. V samotném podání uvedl, že dle shromažďovacího zákona oznamuje konání shromáždění za zastavení umělých potratů, jehož cílem je prostřednictvím obrazových panelů informovat veřejnost, a zvláště studenty, o nepřípustnosti umělých potratů, a to v úterý 19. 12. 2023 od 10:00 do 17:00 hodin na veřejném prostranství ve vzdálenosti 100 m od budovy gymnázia na Komenského náměstí v Děčíně. V oznámení uvedl, že svolatelem je spolek Stop genocidě, z.s., jednající předsedou spolku Janem Vránou (žalobcem), předpokládá se přítomnost 2 až 3 organizátorů označených štítkem a deset účastníků. Dle úředního záznamu Městské policie Děčín ze dne 19. 12. 2023 bylo policii oznámeno, že se uvedeného dne před budovou gymnázia na adrese Komenského náměstí 340/4, Děčín, koná shromáždění, na kterém dochází k porušování povinností pořadatelů. Po příjezdu hlídky byl ztotožněn žalobce, který však nebyl řádně označen jako pořadatel. Tento sdělil, že zde probíhá předem oznámené shromáždění proti umělým potratům a že on je jedním z pořadatelů, a předložil dokumentaci ke shromáždění. K dotazu, kde se nachází potřebný počet pořadatelů, uvedl, že jeden je na Masarykově náměstí a druhý odešel neznámo kam, a proto je na místě po celou dobu shromáždění sám. Dále ze záznamu plyne, že v místě shromáždění se kromě dalších osob nacházely také dvě nezletilé osoby bez doprovodu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

zákonných zástupců, které se vyjádřily v tom smyslu, že je taková forma prezentace velmi pohoršuje a považují ji za nevhodnou.

11. Příkazem Magistrátu ze dne 30. 1. 2024, č. j. MDC/Rp-113/1046/2024, byl žalobce uznán vinným ze shora uvedeného přestupku podle § 14 odst. 3 písm. c) z. p. s. a byl mu uložen správní trest napomenutí. Proti tomuto příkazu žalobce dne 2. 4. 2024 podal odpor, ve kterém uvedl, že po celou dobu shromáždění byl přítomen dostatečný počet pořadatelů a žalobce proto žádný přestupek nespáchal. Dne 25. 3. 2024 žalobce podal návrh na zastavení řízení, ve kterém k potřebnému počtu pořadatelů shromáždění uvedl v podstatě totéž, co následně v podané žalobě.
12. Magistrát v projednávané věci nařídil ústní jednání na den 3. 4. 2024, žalobce se k jednání nedostavil. Magistrát provedl dokazování listinami (zejm. oznámení o přestupku, oznámení žalobce o konání shromáždění, návrh žalobce na zastavení řízení); přehrál kamerový záznam strážníků městské policie Děčín zachycující osobní kontakt žalobce s účastníky shromáždění mladšími 15 let a předávání dotazníků, absenci zabezpečení prostoru shromáždění a samotné řešení porušení povinností pořadatele policií na místě shromáždění; a vyslechl dva strážníky Městské policie Děčín jako svědky. Oba svědci shodně uvedli, že policie obdržela oznámení o konání nepovoleného shromáždění s nevhodnou tematikou, po příjezdu na místo svědci zjistili, že na místě byl přítomen pouze žalobce, který předložil povolení od Magistrátu města Děčín. Z tvrzení žalobce na místě a z příslušného povolení svědci zjistili, že na místě mají být přítomni 2 až 3 pořadatelé. Svědci dále na místě shromáždění ztotožnili dvě osoby mladší 15 let.
13. Po uvedeném ústním jednání vydal Magistrát rozhodnutí č. j. MDC/39230/2024, jímž žalobce uznal vinným z přestupku dle § 14 odst. 3 písm. c) z. p. s. a uložil mu správní trest napomenutí a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč do třiceti dnů od právní moci rozhodnutí. Magistrát své rozhodnutí zdůvodnil tím, že provedeným dokazováním bylo jednoznačně prokázáno porušení povinnosti žalobce, když žalobce nezajistil přítomnost alespoň dvou pořadatelů uvedených v písemném oznámení o konání shromáždění. Magistrát podrobně zdůvodnil, že jednání žalobce naplnilo všechny znaky skutkové podstaty uvedeného přestupku, když jednání žalobce je ve shromažďovacím zákoně jako přestupek výslovně označeno, mělo za následek zásah strážníků městské policie z důvodu nezabezpečení prostoru shromáždění s tematikou nevhodnou pro osoby mladší 15 let, úmyslně konaného v blízkosti školy. Zavinění Magistrát posoudil jako přinejmenším nedbalost vědomou ve smyslu § 15 odst. 3 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, (dále jen „přestupkový zákon“). Zdůvodnil rovněž, na základě jakých důvodů dospěl k závěru, že byl naplněn materiální znak přestupku. Magistrát zhodnotil povahu a závažnost přestupku, význam a rozsah následku přestupku, porušení nebo ohrožení významu zákonem chráněného zájmu, způsob a okolnosti jeho spáchání, druh a míru zavinění, přitěžující a polehčující okolnosti a osobní poměry žalobce a uložil žalobci správní trest napomenutí v přesvědčení, že tento druh správního trestu splní svůj výchovný účel. Zdůvodnil rovněž výrok o paušální náhradě nákladů řízení.
14. Proti rozhodnutí Magistrátu žalobce podal dne 24. 4. 2024 odvolání, ve kterém zopakoval svá tvrzení uvedená v návrhu na zastavení řízení a namítl nezákonnost rozhodnutí Magistrátu. Nezákonnost rozhodnutí magistrátu žalobce spatřoval v tom, že se v rozhodnutí nijak nevyjádřil k obhajobě žalobce spočívající v tom, že na místě byl vždy přítomen alespoň jeden pořadatel, což bylo dostačující, že jako pořadatel není oprávněn udělovat pokyny třetím osobám a že je z povahy věci vyloučeno, aby byl počet pořadatelů

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

shledán nedostatečným, když shromáždění bylo složeno výlučně z pořadatelů. Žalobce namítal, že Magistrát směřoval odůvodnění a argumentaci ke skutečnosti, že pořadatel nezamezil přístupu osob mladších 15 let k informačním panelům tvořícím součást shromáždění, ale to se však zcela míjí se skutkovou podstatou přestupku podle § 14 odst. 3 písm. c) ve spojení s § 6 odst. 5 písm. b) z. p. s. K tomu uvedl, že v rozhodnutí Magistrátu není uvedeno, že by pořadatelé byli oprávněni ukládat osobám, které se shromáždění neúčastní, jakékoli závazné pokyny a zamezovat jim přístup k panelům. Žalobce dále namítal, že se fakticky ani nemohlo jednat o shromáždění, ale o petiční akci, shodně jako následně tvrdil v podané žalobě. Žalovaný o odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.

15. Soud nejprve zkoumal, zda je rozhodnutí žalovaného přezkoumatelné. S přihlédnutím k odůvodnění napadeného rozhodnutí je dle názoru soudu zcela zřejmé, že se žalovaný vypořádal řádně se všemi odvolacími námitkami žalobce, ostatně žalobce sám ani v podané žalobě nenamítal, že by tak žalovaný neučinil. Žalovaný ve svém rozhodnutí uvedl konkrétní důvody, o něž se jeho rozhodnutí opírá a podrobně zdůvodnil, proč nepovažoval právní argumentaci žalobce za důvodnou. Soud proto napadené rozhodnutí považuje za přezkoumatelné.
16. Před vypořádáním žalobní námítky, že žalovaný věc žalobce nesprávně právně posoudil, považuje soud za vhodné shrnout předmětnou právní úpravu vztahující se k projednávané věci.
17. Shromažďovací zákon v § 1 stanoví, že výkon shromažďovacího práva slouží k využívání svobody projevu a dalších ústavních práv a svobod, k výměně informací a názorů a k účasti na řešení veřejných a jiných společných záležitostí vyjádřením postojů a stanovisek.
18. Ve smyslu § 5 odst. 1, odst. 3 z. p. s. je svolavatel povinen shromáždění oznámit úřadu, přičemž v oznámení musí mj. uvést: účel shromáždění, den a místo jeho konání a dobu zahájení; jde-li o shromáždění na veřejném prostranství, též předpokládanou dobu jeho ukončení; předpokládaný počet účastníků shromáždění; opatření, která provede, aby se shromáždění konalo v souladu se zákonem, zejména potřebný počet pořadatelů starších 18 let, které k organizaci shromáždění určí, a způsob jejich označení.
19. Podle § 6 odst. 4, odst. 5 z. p. s. vydává svolavatel přímo nebo s pomocí pořadatelů účastníkům pokyny k zajištění řádného průběhu shromáždění. Svolavatel je povinen mj. zajistit potřebný počet způsobilých pořadatelů starších 18 let; být přítomen na jím oznámeném shromáždění a řídit průběh shromáždění tak, aby se podstatně neodchylovalo od účelu shromáždění uvedeného v oznámení a dávat závazné pokyny pořadatelům.
20. Podle § 7 odst. 1, odst. 4 z. p. s. jsou účastníci shromáždění povinni dbát pokynů svolavatele a pořadatelů a zdržet se všeho, co by narušilo řádný a pokojný průběh shromáždění.
21. Podle § 14 odst. 3 písm. c) z. p. s. se fyzická osoba jako svolatel shromáždění dopustí přestupku tím, že bez vážného důvodu nesplní některou z povinností podle § 6 odst. 4 až 6. Podle § 14 odst. 4 z. p. s. lze za tento přestupek uložit pokutu až do výše 15 000 Kč.
22. Z výše uvedené právní úpravy vyplývá, že žalobce jakožto svolatel (a současně pořadatel) shromáždění měl povinnost učinit obecnímu úřadu, v jehož územním obvodu se mělo shromáždění konat, v tomto případě Magistrátu, oznámení o konání shromáždění, neboť se na něj nevztahovala žádná výjimka taxativně vyjmenovaných v ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) až d) z. p. s.; přičemž povolení Magistrátu ke konání shromáždění zákonem vyžadováno

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

není a ani nebylo. V oznámení o konání shromáždění měl žalobce mimo jiné uvést předpokládaný počet účastníků shromáždění a potřebný počet pořadatelů starších 18 let, které k organizaci shromáždění určí, a způsob jejich označení, což žalobce prokazatelně splnil. Povinností žalobce jakožto svolatele pak bylo mj. zajistit potřebný počet způsobilých pořadatelů starších 18 let a být přítomen na jím oznámeném shromáždění. Zákon stanoví, že porušení i těchto povinností svolatele je přestupkem.

23. Žalobce namítal, že žalovaný nesprávně právně posoudil jednání žalobce jako přestupek, když dle jeho názoru nebyly naplněny všechny znaky skutkové podstaty přestupku podle § 14 odst. 3 písm. c) z. p. s. Soud se s tvrzením žalobce neztotožnil, neboť má za to, že žalovaný postupoval správně, když ve svých úvahách dospěl k závěru, že žalobce naplnil všechny znaky skutkové podstaty přestupku.
24. Podle § 5 přestupkového zákona je přestupkem společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. Souhrn jednotlivých zákonných znaků přestupku tvoří skutkovou podstatu přestupku, která je tvořena čtyřmi skupinami znaků: objektem, objektivní stránkou, subjektem a subjektivní stránkou. Jednání žalobce je ve shromažďovacím zákoně jako přestupek výslovně označen. Objektem přestupku je zákonem chráněný zájem společnosti, proti kterému protiprávní jednání směřuje, tj. zájem společnosti na řádný výkon veřejné správy v oblasti práva shromažďovacího, na pokojný a bezpečný výkon shromažďovacího práva a na zajištění řádného průběhu shromáždění. V tomto konkrétním případě je pak chráněným zájmem bezpečnost osob a poklidný průběh shromáždění a též ochrana osob mladších patnácti let před obsahem nevhodným pro jejich psychický a morální vývoj s ohledem na jejich nízký věk a účel shromáždění. Objektivní stránkou přestupku je jak protiprávní jednání, tak i opomenutí (k tomu srov. § 10 přestupkového zákona) a škodlivý následek tohoto protiprávního jednání (tj. porušení nebo ohrožení zákonem chráněných zájmů) a příčinná souvislost (kauzální nexus) mezi takovým jednáním a následkem. Následek je přitom vyjádřen již samotným faktem porušení právní povinnosti. Subjektem přestupku v daném případě je fyzická osoba, která ho spáchá, která je v době činu přičetná a která dovršila patnáctý rok věku (k tomu srov. § 13, 18 a 19 přestupkového zákona), výjimky stanoví zákon. Subjektivní stránku přestupku představuje zavinění odrážející vnitřní psychický vztah subjektu přestupku k protiprávnímu jednání a jeho škodlivému následku. Podle § 15 odst. 1 p. z. k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Naprostá většina skutkových podstat přestupků proti právu shromažďovacímu je založena na nedbalostním zavinění, je tomu tak i u přestupku podle § 14 odst. 3 písm. c) z. p. s.
25. Na tomto místě považuje soud za vhodné poukázat na skutečnost, že svolatelem předmětného shromáždění nebyl žalobce jakožto fyzická osoba, nýbrž spolek Stop genocidě, z. s. Nicméně žalobce svoji odpovědnost za spáchání přestupku ve správním řízení nenamítal. Nedostatek odpovědnosti neučinil ani součástí svých žalobních námitek a vzhledem k tomu, že se nejedná o vadu, která by mohla vyvolat nicotnost napadeného rozhodnutí, nebylo na soudu, aby se touto žalobní námitkou neuplatněnou vadou zabýval (k tomu srov. § 75 odst. 2 a § 76 odst. 2 s. ř. s.)
26. Žalobce nezajistil potřebný počet pořadatelů na místě konání shromáždění, když se po celou dobu na místě shromáždění jako svolatel a zároveň i pořadatel nacházel sám a nebyl jako pořadatel ani řádně označen, ačkoli v oznámení shromáždění uvedl, že budou zajištěni a přítomni dva až tři pořadatelé označení cedulkou. V tomto případě je následek vyjádřen již

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

samotným faktem porušení zákonem stanovené povinnosti. Žalobce porušil zákonem chráněný zájem svým opomenutím, v příčinné souvislosti s tím nastal uvedený následek. Žalobce je zletilá a plně svéprávná fyzická osoba, o jejíž příčetnosti nevyvstaly žádné pochybnosti. Zavinění žalobce pak jak Magistrát, tak i žalovaný zcela správně vyhodnotili jako nedbalost vědomou, když žalobce věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí. Jak žalobce sám opakovaně uváděl ve svých podáních, spoléhal na to, že jeden pořadatel na shromáždění postačí a že on sám celou situaci na shromáždění bez problémů zvládne. Žalobce tak všechny znaky přestupku naplnil.

27. Žalobce od počátku správního řízení bagatelizoval důležitost ohlášeného počtu pořadatelů shromáždění. Zákon nestanoví žádný minimální počet pořadatelů na určitý počet účastníků shromáždění. Ten je závislý na typu shromáždění, jeho případné rizikovosti, lokalitě, předpokládaném chování účastníků shromáždění atp. Svolavatel nemusí hlásit jmenovitý seznam pořadatelů, ale je jeho odpovědností, aby zajistil potřebný počet a dodržel tak zákonné podmínky. Pořadatelé musí být označeni tak, aby bylo na první pohled patrné, že jsou pořadatelé shromáždění, a byli tak rozpoznatelní pro ostatní účastníky shromáždění. Pokud žalobce v oznámení uvedl, co je účelem shromáždění a jaký bude jeho průběh (tj. veřejná prezentace společensky kontroverzního tématu umělého přerušení těhotenství na informačních panelech) a jaký počet pořadatelů zajistí, pak měl zajistit přítomnost minimálně dvou pořadatelů včetně sebe na místě shromáždění, a to po celou dobu jeho trvání.
28. Účelem oznámení o konání shromáždění a požadovaných údajů je zajištění bezpečnosti realizace shromažďovacího práva nejen pro účastníky, ale i pro další osoby, které se budou pohybovat na veřejném prostranství v místě konání shromáždění, a též zamezení kolize s případným jiným shromážděním v témže čase a místě. Toto oznámení dává obecnímu úřadu (Magistrátu) možnost na záměr realizovat shromáždění adekvátně reagovat a případně stanovit podmínky konání shromáždění či ukládat určité povinnosti. Je proto nežádoucí, aby svolatel ohlásil podmínky konání shromáždění (včetně určitého počtu pořadatelů) a následně je svévolně měnil, aniž by o tom s dostatečným předstihem informoval obecní úřad (Magistrát).
29. Žalobce namítal, že úřadem nebyly stanoveny žádné podmínky konání shromáždění ve smyslu § 8 odst. 2 z. p. s., proto nelze svolateli až následně klást k tíži neplnění těchto podmínek. Magistrát posoudil oznámení shromáždění a údaje v něm uvedené jako dostatečné, a proto žádné podmínky shromáždění nestanovil. Povinnost žalobce jakožto svolatele zajistit potřebný počet pořadatelů vyplývá přímo ze zákona a je provázána s vlastním oznámením žalobce, nikoli s neexistujícím opatřením Magistrátu. Skutečnost, že žalobce byl účasten shromáždění přitom nevyplývala z povinnosti svolatele zajistit potřebný počet pořadatelů ve smyslu § 6 odst. 4 písm. b) z. p. s., ale z povinnosti být přítomen na jím oznámeném shromáždění dle § 6 odst. 4 písm. c) z. p. s. Neobstojí tak argumentace žalobce, že přítomnost pouze jeho samotného byla zcela dostačující pro zajištění řádného průběhu shromáždění.
30. Z dokazování provedeného ve správním řízení jednoznačně vyplývá, že žalobce byl jediným přítomným pořadatelem a připustil nejméně dvě osoby mladší patnácti let k informačním panelům zobrazujícím násilné výjevy s cílem vzbudit v přihlížejících emoční šok a pocity viny, navazoval s nimi osobní kontakt a předával jim dotazníky. Vzhledem k velikosti plochy zabrané informačními panely a jejich umístění před budovou školy zcela zjevně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

nebylo v silách jediného pořadatele, aby se jednak věnoval účastníkům shromáždění z řad dospělých osob a jednak hlídal obrazové panely, aby se k nim nepřibližovaly děti mladší patnácti let a zabezpečoval pokojný průchod osob kolem a přes prostor shromáždění. Žalobce se nemohl spoléhat, že k žádnému konfliktu nedojde a celé shromáždění zvládne organizovat a zabezpečit sám. Ze stejného důvodu pak není důvodná ani námitka žalobce, že je vyloučeno, aby počet pořadatelů byl shledán nedostatečným, pokud bylo shromáždění složeno výlučně z pořadatelů a přítomnost více pořadatelů by na věci nemohla nic změnit.

31. Současně nemůže obstát ani námitka žalobce, že se ve skutečnosti o shromáždění vůbec nejednalo, když se žalobce dostavil sám. Jednak byla pravdivost jeho tvrzení, že on sám byl jediným pořadatelem a zároveň účastníkem, spolehlivě vyvrácena, jednak je toto tvrzení pro posouzení, zda se dopustil přestupku, či nikoli, irelevantní. Žalobce Magistrátu oznámil, že svolává shromáždění, nikoli petiční akci (tím samozřejmě není vyloučeno, aby na svolaném shromáždění byla sepsána petice), sám uvedenou akci nazýval doslovně shromážděním podle shromažďovacího zákona a polemizovat o tom, že by mohla být tato akce dodatečně vnímána pouze jako petiční, započal až v odvolání proti rozhodnutí Magistrátu. Žalobce jednoznačně svolal shromáždění podle shromažďovacího zákona, toto jako shromáždění řádně ohlásil Magistrátu a následně jej skutečně uskutečnil. Byl proto povinen dostat zákonným povinností svolatele shromáždění. Vzhledem k tomu pak není relevantní ani tvrzení žalobce s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 11. 2015, č. j. 8As 39/2014-56, že je pojmově vyloučeno shromáždění za účasti jedné osoby. Citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu navíc není aplikovatelný na projednávaný případ (v citované věci se jednalo o rozpuštění shromáždění – protestní akce ekologických aktivistů proti těžbě lesa napadeného kalamitními škůdci a podstatou rozhodnutí bylo posouzení, zda se žalobce měl bránit žalobou proti rozhodnutí správního orgánu nebo žalobou proti nezákonnému zásahu). V tomto ohledu se soud přiklání k hodnocení této námitky žalovaným v napadeném rozhodnutí a shledává námitku nedůvodnou.
32. Uvedl-li žalobce, že nebyl oprávněn udělovat pokyny třetím osobám, pak tato jeho domněnka je nesprávná. Žalobce měl jakožto svolatel povinnost zajistit řádný průběh shromáždění a za tímto účelem byl oprávněn vydávat pokyny. Žalobce byl podle § 6 z. p. s. oprávněn nejen dávat závazné pokyny pořadatelům, ale i sám přímo nebo pomocí pořadatelů dávat pokyny účastníkům shromáždění. Pokud by se tedy ke shromáždění chtěla připojit osoba mladší patnácti let, byl oprávněn ji vyzvat, aby shromáždění opustila a k informačním panelům se nepřibližovala. Rovněž pro samotné účastníky shromažďovací zákon v § 7 stanoví povinnost dbát pokynů svolavatele a pořadatelů a zdržet se všeho, co by narušilo řádný a pokojný průběh shromáždění a případné porušení této povinnosti může být kvalifikováno jako přestupek podle § 14 odst. 2 písm. c) z. p. s. Soud proto i v tomto ohledu shledal námitku žalobce nedůvodnou.
33. Je tedy třeba shrnout, že Magistrátu bylo oznámeno shromáždění, současně byl nahlášen počet pořadatelů tohoto shromáždění a bylo prokazatelně zjištěno (přičemž tato skutečnost nebyla žalobcem rozporována), že v čase konání shromáždění žádný pořadatel na místě shromáždění přítomen nebyl. Tím došlo k porušení § 6 odst. 5 písm. b) z. p. s. a naplnění skutkové postaty přestupku dle § 14 odst. 3 písm. c) z. p. s. Aktuální počet účastníků shromáždění je pro posouzení porušení předmětné povinnosti irelevantní. Správní orgány proto nepochybily, pokud žalobci za spáchání tohoto přestupku uložily trest, přičemž druh uloženého trestu (napomenutí) nebyl žalobcem rozporován.

34. Soud tedy ze všech výše uvedených důvodů vyhodnotil žalobu v mezích žalobních bodů jako nedůvodnou, a protože neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. výrokem I. tohoto rozsudku zamítl.
35. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud výrokem II. tohoto rozsudku podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovaný, jemuž nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval. Proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem dne 12. května 2025

Mgr. Lenka Havlíčková v.r.
samosoudkyně